

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, dr. Horváth Sándor Domonkos, 9028 Győr, Sági út 41. sz. alatti lakos, továbbá a Közgyűjteményi és Közművelődési Dolgozók Szakszervezete (1054 Bp., Akadémia u. 11. – képviseli Földiák András elnök) az 1989. évi XXXII. törvény 1. § b) pontja, valamint ugyanezen törvény 21. § (2) bekezdése alapján azzal az indítvánnyal fordulunk a Tisztelt Alkotmánybírósághoz, hogy a

Közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. XXXIII. törvény 57/A § (2) bekezdését és 57/B § (2) bekezdését – mint alkotmányellenes normaszövegeket – megsemmisíteni szíveskedjen.

1.) Indítványunk jogi alapja a következő. Az alkotmányossági szempontból támadott törvényhelyeket, azaz a *kinevezett vezetők esetében az 57/A § (2) bekezdését a 2008. évi CX. törvény 12. § (6) bekezdése, megbízott vezetők esetében pedig az 57/B. § (2) bekezdését a 2010. évi XXXIX. törvény 37. § (1) bekezdése* állapította meg.

Azt megelőzően a következő szabályozás rendezte a kérdést: a Kjt. (jelenleg is hatályos) 56. §-a szerint a közalkalmazottak szabadságát a következő módon kell megállapítani: a közalkalmazottat 20 illetve 21 nap alapszabadság illet meg, fizetési osztályba sorolástól függően. A Kjt. 57. § (1) bekezdése szerint ez pótszabadsággal egészül ki, mégpedig a közalkalmazott fizetési fokozatával megegyező számú pótszabadsággal, ami maximum 14 fokozat, azaz 14 nap lehet. Ennek keretében a közalkalmazotti szabadság fizetési osztálytól és szolgálati időtől függően 20 naptól 35 napig terjedhet.

A korábbi szabályozás szerint a vezetők szabadságát további pótszabadság biztosításával határozták meg, tehát az előbbi módon kiszámított szabadságon felül a vezető beosztású közalkalmazottat 5 nap, a magasabb vezető beosztású közalkalmazottat 10 nap vezetői pótszabadság illette meg.

A vezető beosztású munkavállaló szabadsága ennek megfelelően 25-40 napos, magasabb vezető esetében 31-45 napos sávba esett, fizetési osztályától és fokozatától függően.

Az 5 ill. 10 napos pótszabadság intézményét a 2009. évi CXXVI. tv. 54. § (1) bek. j) pontja hatályon kívül helyezte 2010. január 1-jével.

A Kjt. 57/A § (1) bekezdése, valamint 57/B § (1) bekezdése a vezető és magasabb vezető beosztású közalkalmazottak számára – az ott felsorolt oktatási területeken dolgozók kivételével –, az 56. § rendelkezéseitől eltérően határozta meg a vezetők, magasabb vezetők alapszabadságát, vezetők esetében 30 napban, magasabb vezetők esetében 35 napban. A támadott rendelkezések pedig kizárták 57. § (1-4) bekezdése szerinti pótszabadság alkalmazását esetükben.

2.) A sérelmezett tényállás: a fentebb hivatkozott törvénymódosítások alapján (az oktatási terület kivételével) a nem vezető beosztású közalkalmazottak szabadsága – fizetési osztály és fizetési fokozat, azaz végzettség és közalkalmazotti jogviszony függvényében 20 naptól 35 napig terjedhet, míg a vezető beosztású közalkalmazottak egységesen 30 nap, magasabb vezető közalkalmazottak egységesen 35 nap alapszabadságban részesülnek, vezetői pótszabadság pedig nincs megállapítva a részükre. Ennél fogva a pályakezdő vezetők a nem vezető beosztású közalkalmazottakhoz képest viszonylag több szabadsággal rendelkeznek, ám ez az eltérés csökken, és a legtöbb közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkező magasabb vezető esetében a számukra megállapított szabadság pontosan annyi lesz, mint az azonos fizetési fokozatban lévő nem vezető beosztású közalkalmazott esetében: azaz egy maximális, 14. fizetési fokozatban lévő közalkalmazott szabadsága ugyanúgy 35 nap, mint egy szintén 14. fizetési fokozatban lévő magasabb vezető igénybe vehető szabadsága.

Ugyancsak szemléletes, hogy nem vezető beosztású közalkalmazott esetén a 14. fizetési fokozatban lévő közalkalmazott 35 nap szabadságot kaphat, míg a vezető beosztású közalkalmazott mindössze 30 napot, ugyanannyi közalkalmazotti jogviszonnyal és ugyanazon fizetési osztályba sorolással. *Tehát vezetői megbízatása esetére itt öt nappal kevesebb szabadságot ad a vezető számára a jogalkotó, mintha ugyanazon személy nem lenne vezető.*

3) Nézetünk szerint a jelen szabályozás az Alkotmány 70/A §-a szerinti indokolatlan különbségtételt, hátrányos megkülönböztetést valósítja meg azzal, hogy amíg a közalkalmazott dolgozók esetében fő szabályként a végzettség és a szolgálati idő konstellációjában állapítja meg a szabadság mértékét, addig a vezetők és magasabb vezetők esetében általános és egységes alapszabadságot határoz meg, amely fizetési osztályra és fizetési fokozatra tekintet nélkül egységes, azonban a nem vezetői közalkalmazotti szabadsághoz viszonyítva a nagyobb szolgálati idővel rendelkező közalkalmazottakat hátrányos helyzetbe hozza, bizonyos esetben kevesebb szabadság megállapításával is, mint ami számukra akkor járna, ha nem lennének vezető beosztásban.

A szabályozás diszkriminatív a hosszabb közalkalmazotti viszonyal rendelkező vezetőkkel és magasabb vezetőkkel szemben, hiszen esetükben kiüresíti (bizonyos esetekben pedig negatívan befolyásolja) a vezetők számára megállapított szabadság célját, a fokozottabb megterhelés miatti többlet rekreációs lehetőség biztosítását, ráadásul a közalkalmazotti jogviszonyukkal, illetve ennek megfelelően az életkoruk növekedésével fordított arányban vonja el a nem vezetőkhöz képest többletként szám,ba jövő plusz szabadságot, a vezetők esetében olyan mértékben, hogy a 14. fizetési fokozatban már teljes 5 nappal kevesebb szabadságot kapnak, mintha ugyanazon besorolásban nem lennének vezetők. A fentiekből megállapítható, hogy egyfelől a vezetők, magasabb vezetők között is hátrányos megkülönböztetést alkalmaz a szabályozás azzal, hogy a rövidebb közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkező vezetők, magasabb vezetők több szabadságot kapnak mint a hosszabb közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkező vezetők, ahhoz képest, mintha nem lennének vezető beosztásban. Másfelől azzal, hogy bizonyos fizetési fokozattól (a 10-11-12-13-14.-ben) 1-5 nappal kevesebb szabadságot biztosít a vezető beosztású közalkalmazottak számára, mintha nem lennének vezető beosztásban, a vezető beosztású közalkalmazottak egy részét is hátrányosan különbözteti meg a jogszabály a nem vezető beosztású közalkalmazottakkal szemben. A megkülönböztetésnek nincsenek tárgyszerű és jogos, igazolható indokai.

Az indítványban támadott két rendelkezés megsemmisítése esetén az alapszabadság mellett a Kjt. 57. §-ában meghatározott pótszabadság számítására is lehetőség nyílik, ahogyan az a megbízott vezetők esetében az 57/B. § (2) bek. hatályba lépését megelőzően egyébként is történhetett, ami visszahozná azt a szabadság differenciálási megoldást a szabályozási konstrukcióba, amit a közalkalmazotti szolgálati idő és a végzettség figyelembevétele a nem vezető közalkalmazottak számára egyébként biztosít.

Győr-Budapest, 2010. augusztus 2.

Földiák András
a KKDSZ elnöke

dr. Horváth Sándor Domonkos